SFS 1990:659
Utkom från trycket
den 26 juni 1990

Lag om särskild löneskatt;

utfärdad den 14 juni 1990.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs följande.

1 § En arbetsgivare skall varje år betala särskild löneskatt till staten med 22,2 procent på lön eller annan ersättning till arbetstagare som vid årets ingång är 65 år eller äldre.

Vid bestämmande av skatteunderlaget tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 3–5 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter med undantag av 4 § första stycket 2.

2 § En enskild person eller ett dödsbo skall för varje år betala särskild löneskatt med 22,2 procent på inkomst av passiv näringsverksamhet här i riket samt, om den skattskyldige före årets början fyllt 65 år eller avlidit under året, på inkomst som avses i 3 kap. 4 § andra stycket lagen (1981:691) om socialavgifter.

Skatt beräknas inte på sådana inkomster för vilka den skattskyldige skall betala egenavgifter enligt 3 kap. 4 § lagen om socialavgifter.

Skatt beräknas inte heller på ersättning för ett uppdrag där avtal har träffats om att ersättningen för uppdraget skall likställas med inkomst av anställning enligt 3 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Vid beräkning av skatteunderlaget gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 5 § lagen om socialavgifter.

3 § I fråga om särskild löneskatt gäller bestämmelserna i 5 kap. lagen (1981:691) om socialavgifter samt vad som i nedan angivna författningar är föreskrivet i fråga om avgifter enligt nämnda lag:

1. kommunalskattelagen (1928:370),
2. lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter,
3. skattebrottslagen (1971:69),

[1] Prop. 1989/90:110, SkU30, rskr. 356.

4. lagen (1971: 1072) om förmånsberättigade skattefordringar m. m.,
5. lagen (1979: 611) om upphovsmannakonto,
6. lagen (1990: 654) om skatteutjämningsreserv.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990 och tillämpas på lön eller annan ersättning som utbetalas efter utgången av år 1990 samt på inkomst enligt 2 § som tas upp till beskattning vid 1992 års taxering eller senare. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av juni 1990, skall – om den skattskyldige inte visar annat – så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av juni 1990 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

På regeringens vägnar

ODD ENGSTRÖM

ERIK ÅSBRINK
(Finansdepartementet)